

ОРТАЛЫҚ АЗИЯДАҒЫ КАУНІПСІЗДІК САЛАСЫНДАҒЫ ИНТЕГРАЦИОНАЛЫҚ ҮДЕРІСТЕР

Аймақтық ынтымақтастықтың қалыптасуы мен дамуы аймақ елдерінің саяси және экономикалық мүдделерінің жақындалуының өте күрделі үдерісі болып табылатыны анық. Мұндай жағдай Орталық Азия аймағындағы елдерге де тән.

Кенес Одағы ыдырағаннан кейін Орталық Азия аумағында бұрынғы одақтас республикалардың шекарасы көлемінде бес етеміңді ел – Қазақстан, Қырғызстан, Өзбекстан, Тәжікстан және Түрікменстан құрылған еді. Міне, жиырма жылдан астам уақыт өтті, осы аймақтағы бес ел интеграциналқ бірлестіктің тиімді үлгісіне жетуге ұмтылуда. Әрине, ең алдымен интеграциналқ ұғымына тоқтала кеткен жөн болар.

Интеграциналқ – бұл бытыраңқы халықаралық қатынастарды әлдеқайда заманауи кең көлемдегі бірлестіктермен алмастыратын үрліспен тұтасын жатқан үдеріс. Интеграциналқ үдерістерді зерттеу халықаралық алаңда тиімді нақты қадам жасауға мүмкіндік беретіні анық. Интеграциналқ қағидаттарды білу және қолдана алу өзара алмасулар мен өзара әрекеттесу жолындағы ұлттық келергілерді жоюға мүмкіндік туғызады.

Яғни, мемлекеттер арасындағы байланыстардың тиімді дамуы үшін қолайлы жағдайды қамтамасыз етеді. Интеграциналқ үдерістердің дамуы үшін ең алдымен қатысушы мемлекеттерді ынталандыра білу қажет. Бүгінгі күні баспасыз беттерінде интеграциналқ – бұл болашаққа апарар күре жол деп ұрандатууда. Тек, сол болашақтың күре жолында кім өзінің жол серігінің болады? Басты мәселе осында.

Дегенмен де, аймақтық интеграциналқ құрылымның дамыту қазіргі таңдағы жалпы әлемдік үрліске айналды. Сол ретте Орталық Азия аймағындағы елдер де көпжақты ынтымақтастық жобаларын жүзеге асыру мақсатында, сондай-ақ ұлттық қауіпсіздікті қамтамасыз ету үшін өздерін қоршаған геосаяси және геэкономикалық кеңістік аумағындағы интеграциналқ үдерістерге белсенді түрде қатысуға талпынууда.

Жетекші елдер мен аймақтық мемлекеттер арасындағы бүгінгі саяси бәсекелестіктерге сәйкес Орталық Азия елдерінің халықаралық жүйедегі геосаяси мәртебесі де өзгеріске түсуде. Аймақтық елдер кең көлемдегі геосаяси қатынастардың нысанасы болып келсе, енді өздері қатысушыға айналды. Бұл геосаяси қатынастарда аймақтық қауіпсіздіктің жаңи мәселелері де кең етек ала бастады.

Орталық Азия аймағындағы қауіпсіздік мәселесіне ауқымды сипаттыңи бірқатар үрлістер де өзіндік әсерін тигізууде. Олардың ішінде сыртқы шығарылатын әлемдік деңгейдегі шикізат көздерінің азаюымен бірге энергичи көздерінің қымбаттауы және соған қатысты бәсекелестіктің күшеюі.

Осыған орай, кейбір зерттеушілердің пікірі бойынша болашақта халықаралық қатынастар үшін Орталық Азия аймағында стратегиялық екі ұлттылық сақталуы ықтимал дейді. ХХІ ғасырдың бірінші ширегінде аймақтық дамудың басым үлгісі ретінде жүргізіліп жатқан экономикалық интеграциналқ көлеміндегі аймақтағы саяси және мәдени өзара әрекеттестікті қарастыруға болады [1].

Алғашқы интеграциналқ бастамалардың бірі қазақстандық тараптан шыққан болатын. Яғни, ТМД-ға қатысушы елдерден жаңа бірлестік – Еуразиялық Одақ құру ұсынылған еді. Ал қорғаныс саласы бойынша Еуразиялық Одаққа мүше елдердің ұлттық Қарулы күштерін ығыайту және сыртқы шекараны күзету жөнінде бірлескен әрекеттер туралы шартқа келу, бірыңғай қорғаныс кеңістігін құру, Еуразиялық Одақтың ұжымдық бітімгершілік күштерін қалыптастыру, ядролық қару мәселесі бойынша мемлекетаралық кеңес құру.

Еуразиялық Одақтың жобасы Орталық Азия мемлекеттерінің Ресеймен, басқа да бұрынғы кеңестік елдермен өзара қатынастарындағы стратегиялық бағытына жақын келеді. Еуразиялық Одақ құру ойы көп жағдайда Еуропалық Одақ көлеміндегі интеграциналқ үрліс іпеттес бірлестікке жету.

Орталық Азияда интеграциналқ туралы мәселе қозғалған сайын сол бағыты мәселелер алдан шығады. Олардың бірқатары қолдау бағытында болса, бірқатары интеграциналқ үдеріске кері әсерін тигізумен келеді. Солардың ішіндегі негізгілеріне тоқталатын болсақ, біріншіден, бұл сыртқы қатысушылардың болуы; екіншіден, аймақтағы тайғаластықтың басымдылығы; үшіншіден, мемлекеттердің ерікті даму жолын таңдаудағы әртүрлі деңгейі болса, төртіншіден, экономикалық даму деңгейі, экономикалық мүмкіндіктерінің біртегі болмауы және сонымен бірге аймақ елдері арасында сыртқы көмек үшін бәсекелестіктің артуы. Осы орайда аймақ елдері де, кейбір сырт елдер де аймақтағы интеграциналқ үдерістердің келергілерін қалай жою мәселесін күн тәртібіне қоюда. Мәселе өте өзекті, өйткені соңғы кездері көршілестік қатынастарда даулы мәселелер етек алууда.

Мысалы, 2010 жылғы Қырғызстандағы саяси дүрбелеңнің кесірінен көршілес елдер өз шекараларын жабуға дейін барғанын білеміз. Сондай-ақ Тәжікстан мен Өзбекстан арасындағы шекара мәселесі де әл кейбір реттеушілікті қажет етуде. Дегенмен де аймақтық елдердің тұрақтылықты қалайтындығы ешқандай күмән туғызбайды, тіпті бұл сырт мемлекеттер үшін де өте маңызды. Мүдделерінің жүзеге асуы Орталық Азиядағы тұрақтылыққа тікелей байланысты екендігін, әр қатысушы елдің түсінібеуі мүмкін емес. Осы аймақтағы интеграциналқ үдерістің жағымды дамуына сырт күштердің келергілерін бірі десе болады. Бүгінгі күні аймақтағы бәсекелестік те өзіндік тек, Ресей белсенділік тамытатыны баршаға аян. Ал аймақ елдері болса осы алшауыт елдердің арасында бір жаққа шығып қалмау мақсатында әр қайсысымен тиімді ынтымақтастық орнатуға талпынууда. Халықаралық лаңкестікпен күресті ыштыратын аймаққа орналасып алған америкалық